

Intr-o jumătate de deceniu, Ilie Năstase şi Ion Ţiriac şi-au înscris un palmares remarcabil în proba de dublu a marelui turneu de la Roland Garros: un loc întîi, un loc doi şi de trei ori locul 3—4
Foto: Theo MACARSCHI

OCTOGENAR AL SPORTULUI ALB VEŞNIC TINĂRUL „ROLAND-GARROS"

GARROS Roland (1888—1918) aviator francez, născut la St. Denis (Ins. Reuniunii), a traversat primul Mediterana în 1913.

Atît scrie „Larousse"-ul despre cel al cărui nume se confundă astăzi cu una din cele mai prestigioase competiţii internaţionale de tenis. Cînd spui „Roland Garros" înţelegi acel turneu care reuneşte an de an, la fiecare sfîrşit de mai, la Paris, elita mondială a „sportului alb". Dar a fost Garros — la vremea lui — şi tenisman?

Am căutat mai departe în tratate şi enciclopedii. Şi iată, foarte pe scurt, ce am găsit. Roland Garros a fost, intr-adevăr, un aviator cu totul remarcabil. Pe lingă traversarea în zbor a Mării Mediterane (750 km în 7h53), el a deţinut şi două recorduri mondiale de altitudine, stabilite în 1910 (3910 m) şi respectiv 1911 (5601 m). A murit ca un erou, la bordul avionului său de vînătoare, în primul război mondial, luînd loc în memoria francezilor alături de legendarii Mermoz şi Guynemer. A fost totodată atlet şi tenisman, cu performanţe însă ceva mai puţin strălucitoare. În amintirea sa, stadionul de tenis construit în 1928 pentru a găzdui prima finală a „Cupei Davis" pe care Franţa o disputa ca deţinătoare a trofeului, i-a căpătat numele. În acelaşi an, campionatele internaţionale ale Franţei au fost pentru prima oară găzduite pe acest nou stadion, iar de atunci Roland Garros a devenit sinonim cu cel mai mare turneu de tenis pe terenuri cu zgură roşie.

Dar istoria acestor întreceri este mult mai veche. Fără a urca prea mult înapoi pe firul istoriei, pînă la acele jocuri asemănătoare tenisului de azi („jeu de la courte paume") care se practicau la curtea regelui Ludovic al X-lea (1289—1316), vom spune doar că în ultimul deceniu al sec. XIX, moda sportului cu racheta cunoaşte o nouă înflorire pe pămînt francez. Primul campionat de tenis al Franţei are loc în 1891. Iată, deci, turneul despre care vorbim, devenit octogenar.

Este foarte interesant de menţionat că încă în 1911, federaţia internaţională de tenis de cîmp (FILT) recunoştea tradiţionalele întreceri de la Paris drept campionate mondiale oficiale pe zgură. După cum Wimbledon-ului îi era acordat dreptul de a organiza anual campionatul mondial de tenis pe gazon. Nici o intervenţie ulterioară nu a revocat această importantă decizie, deşi prin acordul dat actualmente organizării Marelui Premiu, în sistem de „circuit de turnee", FILT-ul pare să fi abandonat ideea celor două campionate ale lumii. Roland Garros — ca şi Wimbledon — rămîn însă competiţiile majore ale tenisului, în probele individuale, după cum „Cupa Davis" este întrecerea supremă pe echipe.

Este poate inutil să mai spunem că de-a lungul celor 73 de ediţii disputate pînă acum, aceste campionate (care nu mai sînt de mult numai ale Franţei) au înscris pe lista laureaţilor nume celebre. „Muşchetarilor" Lacoste, Cochet şi Borotra — glorii ale tenisului francez dintre cele două războaie — li s-au adăugat supercampioni ca Perry, Von Cramm, Drobny, Hoad, Rosewall, Emerson, Santana, Laver.

Şi, desigur, orice inimă de sportiv român bate mai puternic atunci cînd amintim că într-o asemenea companie ilustră, doi reprezentanţi ai ţării noastre figurează drept cîştigători ai probei de dublu, la ultima ediţie. Admirabilii tenismeni români, Ion Ţiriac şi Ilie Năstase îşi vor apăra titlul — un titlu mondial, să nu uităm! — în întrecerile care iau un nou start, pe terenurile de la Roland Garros, chiar în aceste zile.

Radu VOIA

DOUĂ FINALE...

1966

S. f.: Ţiriac, Năstase — Metreveli, Lihaciov 6—1, 4—6, 3—6, 6—3, 8—1; Ralston, Graebner — Newcombe, Roche 6—3, 4—6, 3—6, 3—2 ab.
F.: Ralston, Graebner — Ţiriac, Năstase 6—3, 6—3, 6—0.

1970

S. f.: Ţiriac, Năstase — Crealy, Stone 6—4, 5—7, 9—7, 6—4; Ashe, Pasarell — Jauffret, Goven 6—4, 6—3, 4—6, 6—2.
F.: ŢIRIAC, NĂSTASE — Ashe, Pasarell 6—2, 6—3, 6—4.
(Românii au mai fost de 3 ori în semifinalele competiţiei — în 1967, 1968 şi 1969)

TROFEUL „PROF. GH. TANOVICEANU" PENTRU SCHIMBUL DE MÎINE AL RUGBYULUI ROMÂNESC

Duminică se încheie turneul final al campionatului naţional de juniori la rugby. Cu acest prilej, din iniţiativa Consiliului Municipal pentru Educaţie fizică şi Sport, se vor decerna — prin comisia de resort — nu numai diplome şi medalii echipelor celor mai merituoase, ci şi trofeul „Prof. Gh. Tanoviceanu".

Trofeul este dedicat celui care a fost, timp de un sfert de veac, unul dintre animatorii rugbyului românesc, mai întîi ca jucător, după aceea ca propagator al sportului cu balonul oval printre elevii din liceele bucureştene.

Decernarea Trofeului „Prof. Gh. Tanoviceanu" va ţine seama de următoarele criterii: Comportarea cea mai disciplinată de-a lungul întregului turneu, calitatea tehnică şi spectaculară a jocului practicat şi eficacitatea dovedită *(mai ales prin încercări).*

Care va fi echipa care va primi trofeul (Challenge perpetuu)? Răspunsul îl vom afla duminică pe stadionul Giuleşti...

Vasile PENESCU

RĂSPUNDE Ion Poştaşu

CORNEL MORAR, REGHIN. Daţi un frumos exemplu de dragoste şi de statornicie (partea cea mai grea a dragostei!) adresîndu-vă fotbaliştilor din echipa naţională şi spunîndu-le că, în ciuda amărăciunii pe care o încercaţi în aceste clipe, sînteţi alături de ei, urîndu-le succes în meciurile viitoare pentru calificare.

VASILE ISPAS, COMUNA DRAGOŞ VODĂ. Cariera fotbalistică a lui I. Varga este mult prea întortochiată, pentru a o putea schiţa măcar, în această rubrică. A fost, indiscutabil, un mare talent, dar... Şi de acest „dar" este legată cea mai mare parte a biografiei sale. Actualmente, nu joacă nicăieri. Se pare că a renunţat la activitatea competiţională.

NICOLAE CÎRNU, BRĂILA. La campionatul mondial din 1966, Pele a fost accidentat de către jucătorul portughez Morais. El a reintrat, pentru scurt timp, în joc, după care a părăsit definitiv terenul.

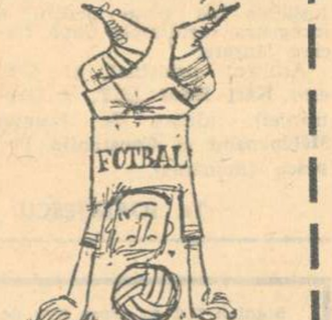
ŞERBAN PLARIAN, BUCUREŞTI. Joe Louis s-a întîlnit cu Rocky Marciano, de care a fost învins prin K.O. Acest lucru s-a întîmplat însă, după ce Louis abandonase sceptrul şi reintrase doar în scopuri comerciale.

RADU NEAGU, COMUNA BĂRCĂNEŞTI. Alexandru Neagu, de la Rapid, împlineşte la 19 iulie 23 de ani. Păcat că evoluţia lui în meciul cu Cehoslovacia, nu vă dă prilejul unei felicitări mai călduroase. Primul şi ultimul carnet de legitimare, la Rapid. Debutul: în septembrie 1963, cînd avea 15 ani.

NELU QUINTUS, PLOIEŞTI. O urare pentru echipa feminină de handbal, calificată pentru C.M.:
Demne de înaintaşii
Purtători de tricolor,
Vă doresc să faceţi „paşii"
Pe urma băieţilor!

LEON COCOŞ sau... SERGHEI COLOSENCO, VASLUI. Pleclnd de la anagrama numelui dv., ne-am oprit şi la altele întocmite de dv:
...Arbitrul RAINEA privi un balon AERIAN, tras de un fundaş.
...Jucătorii de la RAPID au vizitat localitatea PRAID.
...MOCANU de la Petrolul are o trăsătură COMUNĂ cu cel de la Cluj.
...Jucătorii de la FARUL au cîte un FULAR la gît în timpul antrenamentelor.
...LIBARDI de la JIUL se JULI la o mînă în timp ce juca BILIARD.
...BĂLAN are o BLANĂ pe care i-a dat-o lui BALINT la BLĂNIT.

B. ŞTEFAN, COMUNA DOFTANA. O insignă a clubului Dinamo? De unde aţi putea încerca să o procuraţi, dacă nu de la clubul respectiv. Nu-mi cereţi însă să vă precizez şi şansele pe care le aveţi în această direcţie. Întotdeauna, pronosticurile mi-au ieşit pe dos!

C. BORCEA, BUCUREŞTI. Ion Gyorffy a cucerit primul titlu de campion la seniori (cat. mijlocie mică) în 1969. El trecuse atunci, de la ITB la Dinamo. Ca atare, sînteţi bun de plată faţă de colegii dv.

ANTON POPA, BUCUREŞTI. 1. Sînt de aceeaşi părere cu dv.: după partida Italia — R.F. a Germaniei, din cadrul semifinalelor campionatului mondial de fotbal din Mexic, meciul Real Madrid — Chelsea a fost cel mai frumos joc de fotbal pe care l-am urmărit la televizor. Nu mi-a dat prin cap să număr... şuturile, dar, într-adevăr, fotbaliştii celor două echipe au fost preocupaţi ca mingea să nu iasă în afara terenului, în ideea, probabil, de a juca cît mai mult fotbal, şi nu cît mai puţin. Spre deosebire de alte echipe care caută mai mult ...autul, încît te întrebi de ce s-au mai prezentat pe teren! 2. Sancţionarea portarului spaniol, cu o lovitură liberă indirectă, a constituit o decizie absolut corectă. Acesta încălcase regula celor 4 paşi şi, fără nici un fel de „surprindere", trebuia penalizat.

Ilustraţii: N. CLAUDIU

MICUL... BOB BEAMON

Statisticile internaţionale ale atletismului înfăţişază, cu precădere, rezultatele celor mai buni. De aceea lipsesc cifrele de comparaţie pentru tinerii aflaţi abia la începutul drumului către marea performanţă. Nu ştim, deci, exact cît se sare pe mapamond, la lungime, la vîrsta de 14 ani, aşa că, doar prin simplă impresie, considerăm că pe malul mării, la Constanţa, a apărut un... Bob Beamon.

Se numeşte *Victor Ilie*, e binişor dezvoltat şi nu are decît 14 ani. Zilele trecute el a avut o săritură de 6,69 m — nou record republican pentru juniorii III.

Dacă va fi urmărit cu atenţie şi pricepere, cine ştie ce surprize îi rezervă viitorul!...

COINCIDENŢĂ

În cursa în care a realizat 10,2 secunde pe 100 m, sprinterul Alexandru Munteanu (Steaua) a purtat pe tricou numărul 102. Frumoasă coincidenţă! Se zice că pentru viitoarele concursuri, Munteanu a cerut să i se atribui numărul ...101!

Foto: DRAGOŞ NEAGU

BARA BUCLUCAŞĂ

În campionatul primei ligi al R. F. Germaniei s-a întîmplat un caz puţin obişnuit. La jocul dintre Borussia Mönchengladbach şi Werder Bremen, în min. 88, la scorul de 1—1, unul din stîlpii porţii formaţiei oaspe s-a rupt! Cum gazdele n-au avut alta, de schimb, meciul nu s-a încheiat. Acum comisia de omologare a rezultatelor din cadrul Federaţiei vest-germane a decis: rezultatul se omologhează cu 2—0 pentru Werder Bremen, deoarece formaţia din Mönchengladbach nu a asigurat condiţiile normale desfăşurării meciului. După această hotărîre, situaţia se complică, deoarece Borussia Mönchengladbach poate pierde titlul de campioană! În prezent, Borussia se află la egalitate de puncte cu Bayern München. Ultimele etape vor decide... Borussia sau Bayern?

UNDE ESTE CALMUL BRITANIC?

Calm, impasibil, flegmatic — acesta este tipul clasic al englezului, aşa cum îl cunoaştem din totdeauna. Se vede însă că fotbalul este capabil să schimbe total caracterul fiilor Albionului, făcîndu-l de-a dreptul exploziv. Fapt constatat, fără echivoc, cu prilejul transmisiilor televizate de pe Wembley, cînd suporterii soccerului aduc dovezi concrete că la o „fază de gol" devin aidoma sud-americani.

În sprijinul acestei afirmaţii ne vine un set întreg de fotografii făcute cu prilejul recentei sărbătoriri a clubului Arsenal Londra, autorul performanţei de a fi cucerit concomitent campionatul şi Cupa. Am ales o singură imagine. Vedem un autocar, purtînd echipa „tunarilor" cu cele două trofee cîştigate, spre sediul clubului, de la Highbury. Entuziasmul admiratorilor lui Arsenal este cu adevărat debordant...

Foto: UNITED PRESS INTERNAŢIONAL

sportul Magazin

DE LA LOTCA DE PESCAR, LA CANOEA LAUREAŢILOR OLIMPICI...

Puţini dintre amatorii de sport reţin numele şi palmaresul numeroşilor mari performeri de la Snagov. Poate şi pentru că aceste nume sînt rostite — şi scrise — prea rar. Unul dintre campionii „din umbră", un sportiv de rară modestie, pentru care popularitatea, oricît de meritată ar fi ea, nu este niciodată revendicată, este canoistul Serghei Covaliov.

De aceea, înainte de toate, cîteva date din biografia sportivă a tînărului pescar venit, în iarna anului 1965, din satul Mila 23, la clubul Dinamo, să-şi încerce şansa pe anevoiosul drum al afirmării în sportul canoei sau în... nataţie (după încurajatoarele performanţe realizate în concursuri, la Sulina, la Tulcea, Constanţa).

S-a decis pentru canoe. Poate şi pentru că, pe atunci, triumfau pe pistele europene consătenii lui, în frunte cu Achim Sidorov şi Lavrenti Calinov. Poate şi pentru ca amintirea plimbărilor în prelungite ceasuri de pescuit cu lotca să-şi păstreze mai mult căldura şi frumuseţea.

★

Ascensiunea sportivului, cuminte — cum se spune, sîrguincios şi modest, este rapidă. După cîteva luni de practicare a canoei cîştigă, împreună cu Calinov, medalia de bronz a europenelor de la Snagov. Înainte, îmbrăcase, însă, primul tricou de campion naţional. În 1966, pe pista de la Grünau cîştigă autoritar, în echipajul cu Colabiciov, proba de dublu viteză şi răspunde stînjenit întrebărilor puse de ziarişti. Nu e uşor să fi campion mondial!...

Serghei Covaliov vîsleşte mai departe în tumultuoasa lume a performerilor. Şansa nu-i surîde întotdeauna. 1967 — e anul declinului de formă. Pescarul de la Mila 23 se îndîrjeşte şi învaţă din eşecuri! Marea revanşă nu întîrzie. La Xochimilco se prezintă în start, alături de foarte tînărul Ivan Patzaichin, cu gîndurile zburînd spre medalia olimpică. Peste cîteva minute o purta la gît şi braţele îi erau pline de flori.

Dublul Covaliov — Patzaichin cîştigă întrecerea cu cele mai puternice echipaje de canoe şi la europenele de la Moscova (1969), şi la campionatele mondiale de la Copenhaga (1970).

Nu mai este loc pentru cronica participărilor şi victoriilor realizate la campionatele naţionale, la zeci de regate internaţionale...

★

Un băieţel vioi (vîrsta exactă 2 ani şi 4 luni) zburdă pe iarbă, la Snagov, într-o splendidă dimineaţă de mai. Pare destul de ocupat ca să mai poată băga de seamă că, pentru cîteva minute, i-am răpit tăticul pentru a pune cîteva întrebări... multiplului campion.

— Ştiu că iubeşti canoea. Dar, nu este prea greu acest sport?

— Nu-i uşor. După o probă de fond — zece kilometri — ai 3—4 kilograme mai puţin şi mîinile ard de căldura pagaei şi oboseala vîslitului. E un sport bărbătesc, frumos — pentru mine cel mai frumos.

— Nu te-au tentat alte sporturi?

— Ba da, dar nu atît încît să abandonez canoea. Mi-a plăcut şi îmi place să înot, mă pasionează fotbalul şi boxul. Cursele de canoe sînt, cu totul altceva...

— Ce spui de mondiale, de Jocurile Olimpice?

— Cred în victoria unora dintre colegii de echipă. Sînt mulţi canoişti de valoare, cu mare experienţă, şi tot atîţia tineri care nu se sperie, şi bine fac, — nici de palmaresul altora, nici de acele cronometrului.

— Cu ce proiecte a început... Serghei Covaliov noul sezon, cu grelele lui examene?

— Nu ştiu ce să răspund. Dorinţele sînt puternice şi îndrăzneţe. Voi trece, oare, dificultăţile şi obstacolele? Aş vrea să pot face acest lucru. Am 27 de ani şi poate că nu e vîrsta renunţării la titluri şi medalii. Dar, e mai greu acum. Totuşi...

— Am înţeles că antrenorii lotului s-au decis să-l pregătească pe Patzaichin pentru proba de simplu şi aşa s-a refăcut echipajul Covaliov—Calabiciov, campion european şi dublu campion mondial. Se schimbă, oare, cu ceva proiectele de care vorbeam?

— Nu. Cu Vicol Calabiciov m-am înţeles bine şi altă dată, este un sportiv de valoare şi poate că, împreună, vom fi şi noi prezenţi pe podiumul de la Belgrad, iar la anul, pe cel de la München.

L-am mîngîiat pe puştiul neobosit în continua lui zburdălnicie, am strîns mîna puternică a campionului şi m-am gîndit să scriu cîteva rînduri despre canoistul Serghei Covaliov.

Sînt, la Snogov, încă mulţi asemenea sportivi!

Dan GĂRLEŞTEANU

ADEVĂRURI

A face cu uşurinţă ceva ce este greu altuia, iată talentul; a face ce e imposibil iată geniul.
H. F. AMIEL

Munţilor! Pentru ce este în voi atîta frumuseţe?
C. BYRON

Educaţia fizică este o disciplină ştiinţifică, avînd ca obiect omul în exerciţiul tuturor funcţiilor sale.
I. HAŢIEGANU

Efortul e legea vieţii sociale.
L. BURGEOIS

Sănătatea e la fel de molipsitoare ca şi boala.
ROMAIN ROLLAND

CRONICA SFERTURILOR DE VEAC

Cînd bunicii făceau sport...

— MAI —

1871 ● **...ATRACŢIA... PRIMĂVERII!** — „Frumoase fură concursurile de dare la semn de duminică! La distanţă mare şi mică, cu carabină sau pistol, fură trase multe centruri care bucurară cu deosebire pe cei norocoşi" **(„Imparţialul" din 11 mai 1871).**

1896 ● **ÎNVINGĂTORUL!** — „În urma alergărilor de întrecere între Bucureşti şi Piteşti şi înapoi, întîiul biruitor a fost după cum s-a anunţat deja, sergentul major de gornişti, Ilie Gheorghe din batalionul 3 de vînători (...) Cu ajutorul palmelor ce-şi croia peste obraz şi cu un burete de oţet pe care-l ţinea în gură, Ilie a călcat cu piciorul în patruzeci şi două de ceasuri distanţa de douăsute optsprezece kilometri de drum. Înscriindu-se la cursa pe jos Bucureşti — Piteşti — Bucureşti, a plecat cu hotărîrea de a sosi cel dintîi sau să nu se mai întoarcă la cazarmă dacă l-ar fi întrecut altul. A avut un adversar foarte serios în olteanul Radu Marin care la întoarcere a căzut istovit în satul Mătăsaru. Ilie a avut satisfacţia să fie călduros felicitat de generalii Arion şi Manu care i-au strîns mîna în care n-au uitat să lase şi ceva bani". **(„Universul" din 19/31 mai 1896).**

1921 ● **EDUCAŢIUNEA FIZICA ÎN ŞCOLI.** — „Progresul şi avîntul ce a luat educaţiunea fizică la noi a decis pe profesorii şi profesoarele de gimnastică din ţara întreagă să se constituie într-o societate cu caracter profesional şi cultural (...) Cu această ocaziune s-a convenit întrunirea într-un prim congres care se va ţine în Bucureşti în zilele de 3 şi 4 iunie cu următoarea ordine de zi: **3 iunie:** învăţămîntul gimnasticei în: a) grădinile de copii, b) în şcolile primare de băieţi şi fete, c) în şcolile normale de băieţi şi fete; program, mijloace, propuneri şi sancţiuni. **4 iunie:** societăţile sportive şi de gimnastică, influenţa şi legătura lor cu şcoala şi societatea, în vederea răspîndirii educaţiunei fizice în masa poporului nostru" **(„Universul" din 1 mai 1921).**

1946 ● **„CEI MAI BUNI BOXERI AMATORI DIN CAPITALĂ"!** — „Gala amatoare disputată ieri la Giuleşti a corespuns aşteptărilor. Meciurile programate au furnizat interesante dispute excelînd printr-o rară combativitate. Cei mai buni boxeri ai Capitalei s-au întîlnit în meciuri, tari, furnizînd un frumos spectacol".

Printre învingători vom întîlni şi numele unora dintre cei care sînt încă prezenţi în amintirea amatorilor de box: **muscă:** Nicolae Buză b.p. Gh. Florescu; **cocoş:** I. Băileanu b.p. Dumitru Ion; **pană:** Ion Ciolca termină la egalitate cu Vasile Negreanu.; **uşoară:** Ion Stanomir este declarat egalul lui Luca Romano. **(„Sportul popular" din 14 mai 1946).**

Documentar de Dorin ŞTEFLEA

ARBITRII FAC EXCES DE CARTONAŞELE GALBENE NEÎNDRĂZNIND SĂ APLICE MĂSURA ELIMINĂRII

— Cum să nu mă enervez, dom'le, dacă, din cinci în cinci minute, îmi fîlfîi pe sub nas cartonaşul ăsta galben?

(Desen de S. NOVAC)

ÎNTRE DOUĂ ŞUTURI

Şi cosmonauţii şi fotbaliştii tind să atingă alte corpuri cereşti. Unii o fac cu racheta, alţii cu balonul.

★

În toate meseriile trebuie să-ţi meargă în plin. Numai la fotbal este bine să-ţi meargă în gol.

★

Fotbaliştii care ştiu să şuteze doar cu piciorul drept, rămîn jucători stîngaci.

★

Pentru unii atacanţi, poarta adversă este la prea mare distanţă de minge.

Deciziile eronate date de arbitri sînt ca melodiile bune de muzică uşoară: le fluieră toată lumea.

★

Fiecare echipă are un căpitan. Din păcate însă, nu toate au măcar un fruntaş.

★

Există echipe unde singuri localnicii sînt suporteri.

★

Jucătorii sînt atenţi la fluierul arbitrului. Uneori însă dau atenţie şi fluierului piciorului adversarului.

Radu POP